

Katka, Ťapka

a kamarádství
v ohrožení

Anica Mrose Rissiová

ILUSTRACE Meg Parková

bambóok

bamb**oo**k

Katka, Ťapka

a kamarádství
v ohrožení

Anica Mrose Rissiová

ILUSTROVALA **Meg Parková**

Anica Mrose Rissiová
KATKA, ŤAPKA
a kamarádství v ohrožení

Přeloženo z anglického originálu *Anna, Banana, and the Friendship Split*
vydaného nakladatelstvím Simon & Schuster v New Yorku roku 2015.
Published by arrangement with Simon & Schuster Books For Young Readers,
an imprint of Simon & Schuster Children's Publishing Division.
Text copyright © 2015 by Anica Mrose Rissi
Ilustrations copyright © 2015 by Meg Park
Translation © Tereza Lebedová, 2022

Vydala GRADA Publishing, a. s., pod značkou BAMBOOK
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
jako svou 8583. publikaci.
Překlad Tereza Lebedová
Odpovědná redaktorka Olga Tesařová
Úprava obálky a sazba TypoText
První vydání, Praha 2022
Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a. s., 2022

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické
knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické
či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.
Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.*

ISBN 978-80-271-6691-6 (pdf)
ISBN 978-80-271-3382-6 (print)

Pro Annu Luizu
(a Arugulu, samozřejmě)

První kapitola

Něco si přeji

Julie říká, že nejlepší na narozeninách je dostávat dárky, ale já na nich mám nejradši narozeninové přání. Četla jsem o tom snad všechny pohádky – a vím, že si musíme dobře promyslet, co si přejeme, takže letos jsem svoje přání plánovala celé týdny dopředu. Byla jsem proto připravená.

Všichni zpívali a táta nesl dort a položil ho na piknikovou deku rozprostřenou na podlaze uprostřed obývacího pokoje. Byl to čokoládový dort s růžovou vanilkovou polevou: Juliin a můj nejoblíbenější. Poblíkávalo na něm devět žlutých svíček.

Otevřela jsem pusu, abych se zhluboka nadechla, ale vtom mě máma vylekala. „Ťapko!“ vykřikla. „Okamžitě tam přestaň strkat čumák. Dorty nejsou pro psy.“

Ťapka od narozeninového dortu vycouvala s provinilým výrazem. Zavrtěla celou zadní částí těla – říkala tak mámě *promiň* –, otočila se a místo toho začala očichávat mou nejlepší kamarádku Julii.

Julie se zahihňala a přitáhla si Ťapku na klín. „No tak, Katko,“ řekla mi, „něco si přeji!“

Zavřela jsem na vteřinu oči a představila si, co jsem si přála: výlet do Vodního světa. Skoro jsem cítila, jak sjíždím po vysokém točitém tobogánu, svištím zatáčkami s Julií za zády, společně pak přistáváme v obrovském bazénu s vlnobitím a voda okolo nás stříká vysoko do vzduchu. Reklamy

Vodní svět líčily jako nejzábavnější místo na Zemi a já tam už dlouho moc chtěla jít. Tom říkal, že nás tam rodiče nikdy nevezmou, ale já věděla, že když na to použiju své narozeninové přání, splní se to. Narozeninová přání mají totiž zvláštní kouzlo. Díky takovému přání jsem dostala Ďapku.

Naklonila jsem se ke svíčkám, připravená je sfouknout. Ale ještě než jsem to stihla udělat, Julie zašeptala: „Přej si poníka.“

Ztuhla jsem. Kde bychom chovali poníka?

„Dělej, přišero!“ řekl Tom a strčil prst do polevy.

Fuj. Na zlomek vteřiny jsem si pomyslela, jestli si nepřát míň otravného staršího bráchu, ale ani nejmocnější narozeninové přání by Toma nenapravilo.

Julie do mě povzbudivě šťouchla, odfrkla si a zařechtala jako koně, které vidáme v parku. Zněla jako opravdová klisna.

Zašklebila jsem se na ni i na Ďapku a otočila se zpátky k dortu. Zatímco jsem jedním dlouhým dechem sfoukávala svíčky, myslela jsem si: *Přeju si poníka*. Nikdy jsem nedokázala Julii nic odmítnout. Byla to moje nejlepší kamarádka.

Druhá kapitola

Žádná jízda na koních

Je hloupé cítit se smutný, když jíte růžový dort, takže jsem se snažila nemyslet na to, jak jsem narozeninové přání promrhala. Ale stejně jsem věděla, že jsem to pokazila. Ráda bych měla poníka, ale takové zbrklé přání se nikdy nesplní. A i kdyby se poník zázrakem zjevil uprostřed obýváku, nepřípadalo v úvahu, že by mi naši dovolili si ho nechat. Ani kdybych ho vycvičila, aby zametal podlahu ocasem, zastříhoval trávnick zuby a nosil všem snídani do postele. Dokonce ani kdybych řekla *prosím*.

Na chvílku jsem si představila, že poníka tajně chovám ve svém pokoji, ale nešlo by to tak snadno